

PODSTRZEC (3) *vb pf*

o jasne.

fut 1 sg podstrzege (1). ◇ praet 3 sg m podstrz(e)gł (1). ◇ 3 pl m pers podstrzegli (1).

Sł stp, Cn brak, Linde bez cytatu.

Przyłapać, wysledzić; zacząć się, aby podpatrzeć (3) :

podstrzec kogo w czym (2): Co też widząc zamkowi wrzędnicy/ gdy go też podstrzegli iuż w zdrádie iego/ zmowili fię nań/ y zgoła inftygowáli nań *WerGość* 224; *LESKO WTORY*/ zań rządził/ który go w tym podstrzegł. *KlonKr wstęp* A2v.

podstrzec na kogo, ze zdaniem dopełnieniowym (1): Asservabo hinc quid rerum gerat, Podstrzege tu nań co tám czini. *Mącz* 389a.

Formacje współrdzenne cf STRZEC.

KW, SBu